

Publicerad 2009-05-22 10:06 av Fångad i en Snöglob

Ensamma barn leka bäst

En liten flicka,
ensam med sin gråt

Vattenfallets porlande
döljer hennes
snyftningar

Fågelsången
gäckar,
för lycklig
för att vara sann

En mur av solstrålar
som silats
genom lövkronorna
när marken
omkring en ensam flicka

En liten pojke
ensam med orden

Hårda slag
faller mot hans käkparti
slår bort tårarna

Skratten
jagar honom,
för skrämmande
för främmande

En isbarriär
som han förtvivlat
bankar på
trots att
knogarna färgas av blod

En flicka

ensam med sin gråt

mötte

En pojke

ensam med hårda ord

Förevigade

tillsammans

i en svart omfamning

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fångad i en Snöglob med Poeter.se id #18003 innehar upphovsrätten